

عنوان مقاله:

بررسی عناصر موسیقایی در شعر سیدعلی صالحی

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

لیلا هاشمیان - دانشیار دانشگاه بوعلی سینا همدان، همدان، ایران

اسماعیل قادری - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

یکی از عواملی که شعر را از دیگر گفته ها متمایز می سازد، موسیقی آن است. در طول تاریخ زندگی انسان، هر چیزی که صدایریتیمیک و موسیقایی داشته، توجه او را به خود جلب کرده است. شعر هم یکی از چیزهایی است که همیشه مورد توجه انسان بوده است، دلیل آن هم موسیقایی بودن شعر است. این ویژگی شعر است که باعث تأثیرگذاری و ماندگاری آن در ذهن و خیال خواننده می شود. بهطوری که تمامی کتب آسمانی ادیان مختلف هم به صورت نوشته هایی موزون و آهنگین بوده اند تا در پیروان این ادیان بیشترین تأثیر را داشته باشند. اما آن عناصری که بر جنبه ی موسیقایی شعرهای مختلف می افزاید، متنوع و گوناگون هستند. موسیقی شعر کلاسیکفارسی ناشی از عوامل مختلفی همچون: وزن، قافیه، ردیف و ... می باشد. شعر کلاسیک را چون بیشتر به صورت آواز می خوانده اند، موسیقایی تر به نظر می رسد، در واقع شاعر مجبور بود که به هر نحو ممکن بر موسیقایی بودن آن بیفزاید تا قابل خوانده شدن به صورت آواز در دربارها یا در جمع مردم باشد. اما عوامل ایجاد کننده ی موسیقی در شعر نو به دلیل تحولاتی که در ساختار و محتوای شعر بهوجود آمد، با عوامل موسیقی ساز در شعر کلاسیک، تفاوت هایی دارد، که در این مجال قصد بررسی این عوامل را داریم. سیدعلیصالحی، یکی از شاعران نو پرداز معاصر است که شعرش را می توان جزو شعر گفتار به حساب آورد. شعر او از لحاظ موسیقایی در نوع خود منحصر به فرد است. در این مقاله سعی بر آن است تا عواملی را که باعث ایجاد موسیقی در شعر صالحی می شود، مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

موسیقی، شعر نو، سیدعلی صالحی، نرم و ریتم، شعر گفتار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520861>

